

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Mijn ontmoeting met Arie Rampen

Vorige week publiceerde *de Volkskrant* een paar brieven van Annie M.G. Schmidt. De aanleiding was de verschijning van **Liefs van Annie, De mooiste brieven van Annie M.G. Schmidt**, ingeleid door Annejet van der Zijl. In die publicatie werd ik getroffen door de volgende zin uit een brief aan haar zoon, gedateerd 15 oktober 1975:

Ik doe al dagenlang over twee kleine rotliedjes voor die rotkinderen van die rotscholen van Arie Rampen. Vanmorgen las ik het tweede Club van Rome-rapport in de krant. Over 20 jaar is iedereen verhongerd. En daarom komt mijn liedje niet verder dan: 0 wat is het fijn, om een kind te zijn, van rampen rampen rampen iedereen de dampen, niets om je aan vast te klampen, we moeten hun de grond instampen, krijg de zenuwkrampen.

Toevallig had ik in die tijd ook regelmatig contact met deze Arie Rampen, een onderwijzer die toen in Utrecht woonde. Zoals hij Annie om versjes vroeg, had hij mij benaderd voor het schrijven van historische verhalen. Hij deed dat in opdracht van uitgeverij Wolters-Noordhoff. Er moest een integraal thematische geschiedenisleergang voor wereldoriënterend onderwijs op de basisschool verschijnen. De titel was *Mobiel*. De verhalen moesten worden geleverd door bekende auteurs van historische verhalen, zoals o.a. Dick Dreux, Han G. Hoekstra, Miep Diekmann en Jan Terlouw. Uiteindelijk verschenen in de drie bundels met in totaal dertig verhalen er negen van mijn hand. Het waren de volgende verhalen:

1. *De edelen van de vijfde klas*
2. *De geluksmunt*
3. *Kampioen in Olympia*
4. *De katten van Egypte*
5. *De geschiedenis van blauwe Mauritius en zwarte Penny*
6. *Bericht van de trommen*
7. *De haastige overtocht*
8. *De zoon van de heks*
9. *Daidalos en Ikaros.*

65 jaar PvdA

Deze maand vierde de Partij van de Arbeid haar 65 jarig bestaan. Sinds die oprichting in 1946 ben ik er lid van geweest, een aantal jaren zelfs als medewerker op het partijkantoor aan de Tesselshadestraat in Amsterdam. Ik bewaar goede herinneringen aan die vijf jaren (1950-1955). Mijn werk bestond uit het redigeren van het colportageorgaan *Met volle zeilen* en het schrijven van teksten voor het politieke cabaret.

Een dezer dagen verraste Gerard Brussard mij met de overhandiging van de Dreespenning die de partij aan alle leden van het eerste uur heeft uitgeleerd. Ik heb die in dank aanvaard maar wel met een gevoel van weemoed: wat jammer dat mijn geliefde Greetje dit niet meer heeft kunnen meemaken. Hoewel? De Partij van de Arbeid werd op 9 februari 1946 opgericht. Greetje is overleden op 11 april van dit jaar. Ze is dus wel degelijk de volle 65 jaren partijlid geweest. En wat voor één! Ze was een felle. Eigenlijk had zij dus, zij het postuum, ook die penning moeten ontvangen. Ach, ik geef haar in gedachten de mijne wel. En daarom plaats ik hierbij de foto van ons beiden toen we de speld voor zestig jaar lidmaatschap ontvingen.

Dit is het tweede nummer van *Mijn weekblad*. Mocht u mensen kennen die het blad ook zouden willen ontvangen, stuur me dan hun emailadres.